

2. Žalobce zdůraznil, že je pokročilého věku [REDAKCE] a posuzované řízení neskončilo. V posuzovaném řízení došlo k opakovaným průtahům, přestože se jednalo o pracovní věc a žalobce věc urgoval. Žalovaná neuspokojila žalobce ani po předběžném uplatnění nároku dne 1. 3. 2021.
3. **Žalovaná** navrhla žalobu zamítnout, neboť v souladu se stanoviskem ze dne 3. 11. 2021 žalobce odškodnila za nepřiměřenou délku řízení částkou 140 817 Kč. Žalovaná vyšla ze základní částky 17 000 Kč za rok řízení, za první dva roky z částky poloviční. Řízení měla za složitě z důvodu zapojení vyššího počtu soudních stupňů do rozhodování (minus 20 %) a řešení právní otázky, jak má být určena zdravotní nezpůsobilost zaměstnance konat dosavadní práci (minus 20 %). S ohledem na vyšší význam pracovní věci bylo zadostiučinění navýšeno (plus 10 %).
4. **Žalobce** vzal žalobu co do částky 140 817 Kč, neboť mu byla dne 4. 11. 2021 uhrazena. Žalobce měl náhradu za neadekvátně nízkou, neboť řízení trvá extrémně dlouho a význam řízení měl být vyšší, když výpověď byla ukončena jeho pracovní kariérou.
5. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání dle § 115a o. s. ř., neboť účastníci s takovým postupem vyslovili souhlas.
6. **Mezi účastníky bylo nesporné**, jak plyne z jejich vzájemných vyjádření, že žalobce dne 1. 3. 2021 nárok předběžně uplatnil u žalované, která v souladu se stanoviskem ze dne 3. 11. 2021 žalobci dne 4. 11. 2021 uhradila částku 140 817 Kč.
7. **Mezi účastníky bylo sporné**, zda se má žalobci dostat dalšího přiměřeného zadostiučinění, jaká výše zadostiučinění je přiměřená, nakořl se jednalo o řízení složité a významné.
8. Soud vzal za prokázané nesporná tvrzení účastníků a následující skutková zjištění.
9. **Ze spisu Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. [REDAKCE]** soud zjistil, že dne 31. 12. 2008 žalobce podal žalobu o určení neplatnosti výpovědi ze dne 27. 8. 2008 z pracovního poměru referent taxislužby [REDAKCE] danou pro zdravotní nezpůsobilost žalobce odůvodněnou lékařským posudkem. Žalobce s výpovědi nesouhlasil, byla v rozporu s příslibem nalezení vhodného místa po skončení pracovní neschopnosti, žalobci se měl stát v roce [REDAKCE] pracovní úraz a žalobce též namítal, že byl diskriminován po stránce platové i po stránce pracovního rozvoje. Žalobce žádal určení neplatnosti výpovědi ze dne 27. 8. 2008 a uhradit škodu ve výši 690 000 Kč. Dne 12. 2. 2009 byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby. Žalobce se dne 26. 3. 2009 omluvil za prodlužení s doplněním žaloby a vyžádal si další lhůtu pro doplnění, které provedl dne 1. 4. 2009. Žalobce se podanou žalobou domáhal určení, že byl převeden na jiné místo neplatným způsobem, že je žalovaný povinen naplnit dohodu ze dne 19. 5. 2006, určení neplatnosti odejmutí příspěvku, a odškodnění 690 000 Kč. Dne 3. 3. 2010 byl žalobce opětovně vyzván k odstranění vad žaloby. Žalobce žalobu doplnil dne 31. 3. 2010 propočty ztrát na výdělku a tvrzeními, v čem spatřuje nemajetkovou újmu. Dne 19. 4. 2010 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku za žalobu. Dne 29. 4. 2010 žalobce požádal o osvobození do soudních poplatků. Dne 3. 5. 2010 soudní poplatek zaplatil. Dne 19. 5. 2010 byl vyzván k vyjádření žalovaný, který dne 3. 6. 2010 nároky žalobce neuznal. Výpověď měl za platnou, žalobci se neměl stát pracovní úraz podobě [REDAKCE] neetické jednání žalovaný popřel a nárok žalobce měl za nepřiměřený. Dne 21. 6. 2010 bylo žalobci přiznáno osvobození od soudních poplatků. Dne 15. 7. 2010 žalovaný doplnil své vyjádření. Dne 6. 8. 2010 žalobce požádal o ustanovení zástupce z řad advokátů. Dne 20. 8. 2010 byl žalobci zástupce z řad advokátů ustanoven. Dne 23. 8. 2010 soud nařídil jednání na den 7. 10. 2010. Dne 23. 9. 2010 žalobce prostřednictvím zástupce požádal o odročení jednání z důvodu smírných jednání. Jednání bylo odročeno na neurčito. Dne 12. 11. 2010 soud žádal sdělit výsledky mimosoudního jednání. Dne 28. 1. 2011 ustanovený zástupce požádal o zproštění pro nesouladné názory zástupce s žalobcem vylučující vztah

vzájemné důvěry. Dne 4. 2. 2011 byl žalobci ustanoven jiný zástupce z řad advokátů. Dne 25. 3. 2011 soud nařídil jednání na 9. 8. 2011. Dne 22. 7. 2011 žalobce požádal o vrácení soudního poplatku a navrhl výslech 9 svědků bez uvedení adres pro předvolání. Dne 29. 7. 2011 soud žádost žalobce o vrácení soudního poplatku zamítl. Dne 9. 8. 2011 se konalo první jednání ve věci. Žalobce krátkou cestou předal návrh na změnu žaloby s navýšením částky o 1 042 496 Kč a úrok z prodlení s vyjádřením ze dne 8. 8. 2011. Při jednání byly provedeny listinné důkazy. Žalobce uvedl, že [redacted] je v důchodu, v rozhodné době nikdo jeho onemocnění jako nemoc z povolání či úraz nekvalifikoval. Jednání bylo odročeno na 25. 10. 2011 k založení důkazů. Dne 7. 9. 2011 se žalovaný vyjádřil k žalobě a navrhl doplnit dokazování. Dne 9. 9. 2011 se k věci vyjádřil žalobce. Dne 25. 10. 2011 se konalo další jednání ve věci, při kterém bylo provedeno dokazování listinnými důkazy a připuštěna změna žaloby tak, že se žalobce domáhal pouze již určené neplatnosti a částky 1 732 496 Kč s úrokem z prodlení. Soud vyslechl svědkyni Š [redacted] předsedkyni odborové organizace žalovaného. Dne 8. 11. 2011 a 25. 11. 2011 se žalobce k věci vyjádřil. Dne 21. 11. 2011 tak učinila žalovaná. Dne 29. 11. 2011 soud konal ve věci další jednání, provedl listinné důkazy a vydal částečný rozsudek, kterým zamítl žalobu na určení neplatnosti výpovědi. Z důvodu vysoké skutkové obtížnosti sporu a právního hodnocení a z důvodu vyššího počtu vydaných dalších rozsudků byla lhůta pro vyhotovení rozsudku prodloužena do 30. 1. 2012. Dne 5. 1. 2012 se konalo další jednání, při kterém soud vyslechl svědka B [redacted] a za účelem předvolání dalšího svědka H [redacted] bylo jednání odročeno na 1. 3. 2012. Dne 2. 2. 2012 se žalobce proti částečnému rozsudku odvolal. Dne 27. 2. 2012 žalobce požádal o odročení jednání z důvodu zdravotní indispozice, čemuž bylo vyhověno a jednání bylo odročeno na 23. 10. 2012. Dne 14. 3. 2012 se k odvolání vyjádřil žalovaný. Dne 2. 4. 2012 byl spis předložen odvolacímu soudu, který dne 3. 4. 2012 nařídil jednání na den 12. 9. 2012. Jednání bylo zrušeno z důvodu onemocnění soudce. Spis byl dne 17. 10. 2012 vrácen k nařízenému jednání. Dne 11. 10. 2011 se k věci vyjádřil žalobce. Dne 23. 10. 2012 se konalo jednání, při kterém soud vyslechl svědka H [redacted]. Jednání bylo odročeno za účelem výslechu dalších svědků na 21. 3. 2013. Dne 15. 11. 2012 byl spis předložen odvolacímu soudu. Dne 27. 11. 2012 se k věci vyjádřil žalobce. Dne 5. 12. 2012 se konalo jednání před odvolacím soudem, který částečný rozsudek potvrdil. Spis byl vrácen dne 27. 12. 2012. Dne 19. 2. 2013 se žalobce dovolal a dne 20. 3. 2013 se vyjádřil k věci. Dne 21. 3. 2013 se konalo další jednání, při kterém soud vyslechl svědky B [redacted], V [redacted], H [redacted], M [redacted]. Jednání bylo odročeno na 25. 6. 2013 za účelem provedení výslechu svědků a dokazování spisem dalšího pracovněprávního sporu [redacted] Š [redacted]. Dne 29. 3. 2013 se žalobce k věci vyjádřil. Dne 25. 6. 2013 se konalo ve věci další jednání, při kterém byli vyslechnuti svědci K [redacted], D [redacted], F [redacted] a S [redacted]. Soud žalobu na zaplacení částky 1 732 496 Kč s příslušenstvím zamítl rozsudkem č. j. [redacted]. Žalovaná částka představovala 1 042 496 Kč nároku ušlé mzdy a nemajetkovou újmu 485 769 Kč z důvodu diskriminace, kdy soud po provedeném dokazování soud uzavřel, že žalobce byl v souladu s posudkem, který nenapadl, uznán nezpůsobilým, a proto byla výpověď platná. Žalobce neutrpěl pracovní úraz v podobě psychického zhroucení v souvislosti s plněním pracovních úkolů, žalovaná žalobce nediskriminovala a nedopustila se ani dalšího vytýkaného závadného jednání. Dne 27. 8. 2013 byl spis předložen Nejvyššímu soudu, který dne 13. 9. 2013 spis vrátil bez věcného vyřízení, neboť nebyl vybrán soudní poplatek za dovolání, když osvobození od soudních poplatků se nevztahuje na dovolací řízení. Dne 18. 9. 2013 byl žalobce vyzván k zaplacení soudního poplatku za dovolání. Dne 23. 9. 2013 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků pro dovolací řízení. Dne 25. 9. 2013. Dne 29. 11. 2013 byl spis znovu předložen Nejvyššímu soudu, který dne 15. 1. 2015 zrušil rozsudek soudu prvního stupně ze dne 29. 11. 2011, rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 5. 12. 2012 a rozsudek soudu prvního stupně ze dne 25. 6. 2011 v rozsahu nároku ušlé mzdy 1 042 496 Kč zrušil, neboť shledal ve věci samé po právní stránce zásadní význam na vyřešení právní otázky, jak má být určena

nezpůsobilost zaměstnance dále konat dosavadní práci při výpovědi z pracovního poměru podané podle ustanovení § 52 písm. e) zákoníku práce, odvolává-li se v ní zaměstnavatel na lékařský posudek o zdravotním stavu zaměstnance. Nejvyšší soud vyložil, že platný lékařský posudek, vydaný podle ustanovení § 77 zákona o péči o zdraví lidu, je způsobilým předpokladem pro podání výpovědi z pracovního poměru podle ustanovení § 52 písm. e) zák. práce, jen jestliže v něm bylo výslovně nebo jiným způsobem nevzbuzujícím pochybnosti vyjádřeno, že zaměstnanec vzhledem ke svému zdravotnímu stavu pozbyl dlouhodobě způsobilost konat dále dosavadní práci. Nejvyšší soud pak v daném případě vyložil, že dosud nebylo rozhodnuto o odvolání žalobce proti posudku, který žalobce dopsal do textu posudku na vyhotovení, které zůstalo lékařce. Spis byl vrácen dne 16. 2. 2015 soudu prvního stupně. Dne 23. 3. 2015 soud nařídil jednání na 12. 5. 2015. Dne 21. 4. 2015 se vyjádřil žalovaný. Dne 27. 4. 2015 žalobce navrhl změnu žaloby a navýšení žalované částky na částku 1 172 808 a úrok z prodlení. Jednání bylo dne 4. 5. 2015 odročeno bez uvedení důvodu na 9. 7. 2015. Jednání se však konalo až 3. 11. 2015 z důvodu pobytu svědkyně Ř. [REDAKCE] v zahraničí. V mezidobí soud dne 20. 8. 2015 připustil změnu žaloby ze dne 27. 4. 2015 a dne 15. 9. 2015 a 26. 10. 2015 se k věci vyjádřil žalobce. Při jednání dne 3. 11. 2015 byla vyslechnuta svědkyně Ř. [REDAKCE]. Jednání bylo odročeno za účelem vyhlášení rozsudku na 10. 11. 2015. Žaloba na určení neplatnosti výpovědi byla zamítnuta stejně jako žaloba na zaplacení částky 1 172 808 Kč s příslušenstvím s odůvodněním, že po doplnění dokazování bylo prokázáno, že žalobce nebyl způsobilý vykonávat práci. Dne 30. 11. 2015 žalobce podal odvolání. Dne 21. 12. 2015 se k odvolání vyjádřil žalovaný. Dne 5. 1. 2016 byl spis předložen odvolacímu soudu, který dne 15. 3. 2016 vyzval strany, zda souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání. Dne 23. 3. 2016 žalobce s tímto postupem nesouhlasil. Dne 30. 3. 2016 bylo nařízeno na jednání dne 11. 5. 2016. Dne 27. 4. 2016 se k věci vyjádřil žalovaný. Dne 11. 5. 2016 odvolací soud rozsudkem č. j. [REDAKCE] změnil rozsudek soudu prvního stupně tak, že výpověď ze dne 27. 8. 2008 byla neplatná a zrušil ve zbývajících závislých výrocích rozsudek soudu prvního stupně ze dne 10. 11. 2015 s odůvodněním, že lékařský posudek je správním rozhodnutím, které nelze doplňovat dalším dokazováním, a proto byl lékařský posudek ze dne 24. 7. 2008 shledán nezpůsobilým podkladem pro výpověď žalobce. Rozsudkem ze dne 11. 5. 2016 č. j. [REDAKCE] potvrdil rozsudek co do zamítnutí částky 204 231 Kč jako ztrátu výdělků za období od 28. 5. 2007 do 31. 10. 2008 a zrušil rozsudek co do částky 485 769 Kč náhrady nemajetkové újmy a ve zbytku odvolací řízení zastavil. Psychické zhroucení, za které žalobce požadoval částku 204 231 Kč ztráty výdělků, nebylo možné rozhodně době považovat za pracovní úraz. Nerovné zacházení pak mělo úzkou návaznost na podanou výpověď, která byla odvolacím soudem určena jako neplatná, a proto byl rozsudek v tomto rozsah zrušen a bylo soudu prvního stupně uloženo zabývat se tímto i z pohledu neplatné výpovědi. Odvolací řízení pak bylo zastaveno, neboť tyto výroky rozsudku ze dne 25. 6. 2013 zrušil Nejvyšší soud již rozsudkem ze dne 15. 1. 2015. Spis byl vrácen dne 26. 5. 2016. Dne 7. 6. 2016 bylo nařízeno jednání na 4. 10. 2016. Dne 27. 7. 2016 se žalovaný dovolal proti rozsudku odvolacího soudu ze dne 11. 5. 2016 č. j. [REDAKCE]. Dne 1. 8. 2016 byl žalovaný vyzván k zaplacení soudního poplatku za dovolání. Dne 3. 8. 2016 se dovolal žalovaný proti rozsudku odvolacího soudu ze dne 11. 5. 2016, č. j. [REDAKCE]. Dne 12. 8. 2016 a 29. 8. 2016 se žalobce vyjádřil k dovolání a ustanovený zástupce požádal zástupce o poskytnutí zálohy ve výši 378 367 Kč. Dne 2. 9. 2016 byla přiznána záloha ve výši 218 042 Kč ustanovenému zástupci. Dne 2. 9. 2016 byl žalobce vyzván k doložení plné moci zástupce pro dovolací řízení. Dne 8. 9. 2016 žalobce požádal o ustanovení zástupce i pro dovolací řízení. Dne 12. 8. 2016 se dovolal žalobce. Dne 20. 9. 2016 žalobce požádal o osvobození od soudních poplatků pro dovolací řízení. Dne 26. 9. 2016 soud přiznal žalobci osvobození od soudních poplatků a zástupce pro dovolací řízení. Dne 13. 10. 2016 byl vyzván k zaplacení soudního poplatku za druhé dovolání žalovaný. Dne 24. 10. 2016 byl soudní poplatek uhrazen. Dne 9. 11. 2016 se žalovaný

vyjádřil k dovolání žalobce. Dne 24. 11. 2016 byla všechna tři dovolání předložena dovolacímu soudu. Dne 28. 12. 2016 Nejvyšší soud vrátil spis bez věcného vyřízení, neboť nebyly pořízeny přepisy záznamu o jednání odvolacího soudu k podaným dovoláním. Dne 28. 12. 2016 byl spis předložen odvolacímu soudu k pořízení přepisů. Dne 15. 2. 2017 byl spis předložen Nejvyššímu soudu znovu k rozhodnutí o dovolání. Dne 29. 8. 2017 byl rozsudek soudu prvního stupně ze dne 25. 6. 2013 společně rozhodnutím odvolacího soudu v rozsahu zamítnutí částky 204 231 Kč s příslušenstvím zrušen. Dovolání žalovaného byla odmítnuta. Ke zrušení došlo z důvodu odchylného právního hodnocení, neboť byť zhroucení nemohlo být pracovním úrazem, mohlo dojít k porušení povinností zaměstnavatele v rámci plnění pracovních úkolů, a tím odpovědnosti zaměstnavatele za škodu. Dne 5. 9. 2017 žalobce urgoval rozhodnutí Nejvyššího soudu, ačkoliv o dovolání bylo rozhodnuto již dne 29. 8. 2017. Spis byl vrácen dne 12. 10. 2017. Dne 31. 10. 2017 soud nařídil jednání na 5. 12. 2017 a vyžádal mzdové listy zaměstnanců ██████████ žalované. Dne 16. 11. 2017 žalobce změnil žalobu s tím, že žádal o přiznání částky 1 087 508 Kč s příslušenstvím. Tuto změnu soud připustil dne 20. 11. 2017. Dne 21. 11. 2017 žalovaný navrhl přerušování řízení do rozhodnutí o podané ústavní stížnosti ze dne 21. 12. 2017, čemuž soud vyhověl usnesením ze dne 22. 11. 2017 a zrušil nařízené jednání. Soud činil pravidelné dotazy na stav řízení o ústavní stížnosti. Dne 12. 3. 2019 byla ústavní stížnost žalované Ústavním soudem odmítnuta. Dne 23. 4. 2019 soud nařídil jednání na 23. 5. 2019. Dne 10. 5. 2019 žalobce změnil žalobu o navýšení částky 213 449 Kč a úrok z prodlení. Dne 14. 5. 2019 soud změnu žaloby připustil. Jednání bylo odročeno na 13. 6. 2019 z technických důvodů, neboť v budově soudu daný den netekla voda. Dne 20. 5. 2019 požádal žalobce o odročení jednání pro kolizi s jiným jednáním. Soud k žádosti žalobce jednání odročil na 8. 8. 2019. Dne 5. 8. 2019 se k věci vyjádřil žalovaný. Dne 8. 8. 2019 se konalo ve věci jednání, které bylo odročeno na 15. 10. 2019. Dne 11. 10. 2019 se ve věci vyjádřil žalobce. Dne 14. 10. 2019 požádal o odročení jednání žalovaný s ohledem na rozsáhlost podání žalobce ze dne 11. 10. 2019. Dne 15. 10. 2019 se konalo jednání s dokazováním listinnými důkazy, při kterém soud žalobci přiznal částku 690 000 Kč a částku 1 042 496 Kč s příslušenstvím rozsudkem č. j. ██████████ Soud dospěl k závěru, že žalobci náleží ztráta výdělků, ale též nemajetková újma za nerovné zacházení v odměňování, přístupu do zaměstnání zbytečné opakování lékařských prohlídek, zadržování nemocenského, ignorování žádostí žalobce, zablokování aplikace žalobce a konfrontačním jednáním, kdy v důsledku chování vedoucího zaměstnance žalované žalobce utrpěl psychický kolaps. Dne 2. 12. 2019 se žalovaná odvolala. Dne 3. 12. 2019 byl žalovaný vyzván k zaplacení soudního poplatku za odvolání, což učinila dne 9. 12. 2019. Dne 18. 12. 2019 se žalobce vyjádřil k odvolání žalovaného. Dne 16. 1. 2020 soud vydal doplňující rozsudek o úrocích z prodlení č. j. ██████████ Dne 3. 2. 2020 se žalovaná odvolala do doplňujícího rozsudku. Dne 18. 2. 2020 byla věc předložena odvolacímu soudu. Dne 27. 2. 2020 byl spis vrácen bez věcného vyřízení, neboť odvolání proti doplňujícímu rozsudku nebylo zasláno protistraně. Dne 14. 4. 2020 se žalobce k odvolání vyjádřil. Dne 17. 4. 2020 se vyjádřil žalovaný. Dne 28. 4. 2020 byl spis předložen odvolacímu soudu, který dne 30. 4. 2020 nařídil jednání na 17. 6. 2020. Dne 7. 5. 2020 žalobce požádal o odročení jednání pro kolizi s jiným jednáním. Jednání proto bylo odročeno na 8. 7. 2020. Toto jednání však bylo odročeno z důvodu dovolené členů senátu na 2. 9. 2020. Dne 29. 6. 2020 žalobce požádal o odročení jednání pro kolizi s jiným jednáním. Jednání proto bylo odročeno na 9. 9. 2020. Téhož dne byl rozsudek soudu prvního stupně ze dne 15. 10. 2019 včetně doplňujícího rozsudku zrušen a vrácen k dalšímu řízení. Odvolací soud zopakoval část dokazování, avšak rozešel se v náhledu na stanovení pravděpodobného výdělků žalobce, které měl za nesprávné, dále neměl za zřejmé, jak žalobce dospěl k částce 204 231 Kč ztráty platu za období od 28. 5. 2007 do 31. 10. 2008 a nákladové výroky měl za nepřezkoumatelné. Odvolací soud ve shodě se soudem prvního stupně uvedl, že základ nároku je dán co do náhrady platu i obecné odpovědnosti za škodu

zaměstnavatele, dosud však nebyla dostatečně objasněna výše obou nároků. Spis byl vrácen dne 6. 10. 2020. Dne 16. 10. 2020 bylo nařízeno jednání na 10. 12. 2020. Dne 26. 11. 2020 se k věci vyjádřil žalobce. Dne 9. 12. 2020 se k věci vyjádřil žalovaný. Dne 10. 12. 2020 se konalo jednání, při kterém soud opětovně žalobě žalobce vyhověl. Dne 22. 12. 2020 soud rozhodl o připuštění změny žaloby a dne 7. 1. 2021 vydal doplňující rozsudek o úroku z prodlení. Dne 18. 1. 2021 se žalovaný odvolal do vyhovujícího rozsudku včetně doplňujícího. Dne 8. 2. 2021 žalovaný odvolání doplnil. Dne 23. 2. 2021 se žalobce k odvolání vyjádřil. Dne 2. 3. 2021 byl spis předložen odvolacímu soudu. Dne 30. 3. 2021 odvolací soud nařídil jednání na 19. 5. 2021. Dne 16. 4. 2021 se k věci vyjádřila žalovaná. Dne 30. 4. 2021 se k věci vyjádřil žalobce. Dne 19. 5. 2021 odvolací soud rozsudek ze dne 10. 12. 2020 včetně doplňujícího rozsudku zrušil a nařídil, aby věc projednal a rozhodl jiný senát. Odvolací soud uvedl, že soud prvního stupně pochybil, když bez nařízení jednání a bez souhlasu stran s tímto postupem vyhlásil doplňující rozsudek. Bylo nesmyslné připouštět změnu předmětu řízení poté, co soud o věci samé rozhodl rozsudkem. Rozsudek ze dne 10. 12. 2020 pak byl označen za nepřezkoumatelný pro nedostatek odůvodnění i důvodů, když soud prvního stupně nerespektoval závazný právní názor předchozího zrušujícího rozsudku, žaloba zůstala částečně nezpůsobila projednání a nebylo doplněno dokazování, jak předtím uložil odvolací soud. Z důvodu opakovaných závažných procesních vad a nerespektování závazného právního názoru bylo proto nařízeno rozhodnout ve změněném obsazení soudu. Dne 27. 5. 2021 byl spis vrácen. Dne 11. 6. 2021 byl spis k vyřízení přidělen do jiného senátu. Dne 30. 6. 2021 byl žalobce vyzván k odstranění vad žaloby. Dne 19. 7. 2021 žalobce doplnil žalobu. Dne 2. 9. 2021 žalovaná sdělila, že mezi účastníky probíhají mimosoudní jednání. Dne 21. 10. 2021 k výzvě soudu žalobce sdělil, že jednání nadále probíhají. Dne 1. 11. 2021 žalobce sdělil, že k dohodě nedošlo. Dne 2. 11. 2021 žalovaný sdělil, že žalobce nabídku na mimosoudní vypořádání v rozsahu 4 400 000 Kč odmítl. Dne 12. 11. 2021 byl spis zapůjčen Obvodnímu soudu pro Prahu 2 k projednávání věci. Posuzované řízení není skončeno a od 31. 12. 2008 do současnosti trvá zhruba 13 let.

10. Soud blíže nehodnotil důkazy, které se vztahovaly k nespornému předběžnému uplatnění nároků žalobce (předběžné uplatnění nároků ze dne 1. 3. 2021, akceptační dopis žalované ze dne 3. 3. 2021 a stanovisko žalované ze dne 3. 11. 2021).
11. Další dokazování soud neprováděl pro nadbytečnost, neboť výše uvedené je dostačující pro rozhodnutí o podané žalobě. Z téhož důvodu soud v odůvodnění rozsudku nerozvádí dílčí skutková zjištění, která by na rozhodnutí soudu ničeho neměnila. Další skutečnosti nebyly také pro rozhodnutí ve věci podstatné nebo je má soud za vyvrácené, neboť odporují tomu, co bylo v soudním řízení provedeným dokazováním zjištěno.
12. Lze shrnout, že posuzované řízení trvá zhruba 13 let. Žalobci vznikla újma v podobě nejistoty ohledně výsledku nepřiměřeně dlouhého řízení, kterou nelze nahradit konstatováním porušení práva, když pro takový postup soud neshledal žádné důvody. Posuzované řízení bylo složité procesně, právně a skutkově, věc projednávaly soudy všech tří stupňů, ve věci rozhodoval i Ústavní soud. Žalobce se na délce řízení lehce podílel. Postup orgánů státu měl zásadní vliv na délku řízení. Význam řízení pro žalobce je zvýšený.
13. Podle § 1 zákona č. 82/1998 Sb. (dále jen „OdpŠk“), stát odpovídá za podmínek zákonem stanovených za škodu způsobenou při výkonu státní moci.
14. Podle § 13 odst. 1 OdpŠk stát odpovídá za škodu způsobenou nesprávným úředním postupem. Nesprávným úředním postupem je také porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v zákonem stanovené lhůtě. Nestanoví-li zákon pro provedení úkonu nebo vydání rozhodnutí žádnou lhůtu, považuje se za nesprávný úřední postup rovněž porušení povinnosti učinit úkon nebo vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě.

15. Podle § 31a odst. 1 OdpŠk bez ohledu na to, zda byla nezákonným rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem způsobena škoda, poskytuje se podle tohoto zákona též přiměřené zadostiučinění za vzniklou nemajetkovou újmu. Podle odst. 2 cit. ust. se zadostiučinění poskytne v penězích, jestliže nemajetkovou újmu nebylo možno nahradit jinak a samotné konstatování porušení práva by se nejevilo jako dostačující. Při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění se přihlédne k závažnosti vzniklé újmy a k okolnostem, za nichž k nemajetkové újmě došlo. Podle odst. 3 cit. ust. v případech, kdy nemajetková újma vznikla nesprávným úředním postupem podle § 13 odst. 1 věty druhé a třetí nebo § 22 odst. 1 věty druhé a třetí, přihlédne se při stanovení výše přiměřeného zadostiučinění rovněž ke konkrétním okolnostem případu, zejména k a) celkové délce řízení, b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilych odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
16. Délka řízení je ve smyslu judikatury Evropského soudu pro lidská práva (ESLP) nepřiměřená tehdy, neodpovídá-li složitosti, skutkové a právní náročnosti projednávané věci a zároveň tkví v příčinách vycházejících z působení státu (tj. soudu) v projednávané věci, nikoliv stěžovatele, příp. od něj odlišných účastníků řízení. Soud upřednostňuje globální, celkový pohled na řízení. Existující průtah jen v určité fázi řízení ESLP toleruje za předpokladu, že celková doba řízení nebude nepřiměřená. Naopak i v řízení, v němž soud činil úkony v přiměřených lhůtách a jeho postup byl plynulý, lze dle ESLP konstatovat porušení práva na projednání věci v přiměřené lhůtě tehdy, když se s přihlédnutím ke všem okolnostem celková doba řízení jeví nepřiměřeně dlouhou. Nepřiměřeně dlouhými shledává ESLP nicméně i ta řízení, která sice trvala relativně nepříliš dlouho, byla však zatížena nepřiměřeným obdobím nečinnosti ve vztahu k celkové délce řízení (srov. NS Cpjn 206/2010).
17. Při posuzování přiměřenosti délky řízení mohou být zohledněna i delší období nečinnosti, nemusí se vždy jednat o porušení práva na přiměřenou délku řízení, jestliže řízení jako celek odpovídá dobou svého trvání času, v němž je možné uzavření řízení zpravidla očekávat. Nelze předpokládat, že v řízení bude činěn jeden procesní úkon za druhým, je třeba zohlednit i skutečnost, že i příprava a zvažování dalších procesních kroků, stejně jako rozbor věci po hmotněprávní stránce mohou být časově náročné a vyžádají si určité časové prodlevy. Nepřesáhnou-li tyto prostoje určitou rozumně očekávatelnou míru, pak není důvodů považovat postup příslušných orgánů za nesprávný (NS 28 Cdo 1143/2010).
18. Soud posoudil předmětnou věc po právní stránce podle § 1 odst. 1 OdpŠk, § 13 odst. 1 OdpŠk a § 31a odst. 1, 2 a 3 OdpŠk, když se žalobce po žalované domáhá zaplacení zadostiučinění za nemajetkovou újmu, která měla vzniknout nesprávným úředním postupem spočívající v porušení povinnosti vydat rozhodnutí v přiměřené lhůtě. V řízení bylo nesporné, že nárok byl předběžně uplatněn u žalované ve smyslu § 14 odst. 1, 3 OdpŠk, proto věc může být projednána před soudem (§ 15 odst. 2 OdpŠk).
19. Soud předně zkoumal, zda se žalobci svédčí právo domáhat se odškodnění posuzované řízení, ačkoliv ještě neskončilo. Uplatnění nároku na přiznání přiměřeného zadostiučinění za trvání řízení, v němž došlo k nesprávnému úřednímu postupu nepřiměřené délky, lze považovat za výjimku ve prospěch poškozeného, jež je mu daná k dispozici, neboť by po něm nebylo spravedlivé požadovat, aby na odškodnění jemu vznikající újmy čekal do skončení průtažného řízení. Vyplývá z logiky věci, že má-li soud rozhodovat o zadostiučinění již v průběhu řízení průtažného, nemá objektivně možnost zvážit veškeré okolnosti, jež jsou zvažovány při určení formy (případně výše) zadostiučinění za průběh skončeného průtažného řízení, a vychází tedy jen z těch skutečností, jež jsou mu známy v době jeho rozhodování. Z průběhu posuzovaného řízení soud zjistil, že žalobci vznikla vážná újma na jeho právech čekáním na výsledek sporu a žalobce je též pokročilého věku [REDAKCE]. Z těchto

důvodů nelze po žalobci spravedlivě požadovat, aby čekal na konec sporu, neboť u něj hrozí i ztráta domoci se zadostiučinění později (NS 30 Cdo 1455/2009).

20. Soud shledal v řízení následující průtahy. V posuzovaném řízení se vyskytla bezdůvodná nečinnost od 1. 4. 2009 do 3. 3. 2010. V řízení došlo k prodlení od 27. 8. 2013 do 13. 9. 2013 dále v období od 24. 11. 2016 do 28. 12. 2016, kdy byl vrácen spis bez věcného vyřízení Nejvyšším soudem. Nejvyšší soud rozhodoval o dovolání v období od 29. 11. 2013 do 15. 1. 2015 déle než 1 rok. K prodlení došlo i v období od 18. 2. 2020 do 27. 2. 2020, kdy byl spis zbytečně předložen odvolacímu soudu, který jej vrátil bez věcného vyřízení. Dvakrát byl ve věci vydáván doplňující rozsudek k příslušenství. Rozsudek soudu prvního stupně ze dne 10. 12. 2020 byl označen za nepřezkoumatelný pro nedostatek odůvodnění i důvodů a nerespektující závazný právní názor předchozího zrušujícího rozsudku odvolacího soudu, což je vážné procesní pochybení. S ohledem na výše uvedená pochybení a celkovou délku není možné posuzované řízení ve smyslu § 13 odst. 1 OdpŠk považovat za přiměřeně dlouhé, i když se jednalo o řízení složité. Morální satisfakce není v daném případě dostačující (viz IV. ÚS 2058/20).
21. Z konstantní judikatury Nejvyššího soudu (viz např. NS 30 Cdo 1151/2009, zns 30 Cdo 4889/2009 či Stanovisko NS Cpjn 206/2010) plyne, že za soudní řízení lze přiznat účastníku řízení základní částku v rozmezí mezi 15 000 Kč až 20 000 Kč za každý rok řízení, přičemž za první dva roky náleží odškodnění v poloviční výši. Za přiměřenou základní sazbu se jeví částka 17 000 Kč za rok řízení (za první dva roky částka poloviční). Vyšší než základní částka se užije u extrémně dlouhých soudních řízení, za které lze zpravidla považovat ta, která překročí délku trvání 10 let. Nejvyšší soud při závěru, že každé řízení vždy nějakou dobu trvá, vychází z doby dvou let. Při úvaze, že výše uvedené rozmezí má být rovnoměrně rozloženo a horní hranice tohoto rozmezí se použije až u zcela mimořádně dlouhých řízení, považuje soud za odpovídající, aby byla základní částka ročního odškodnění navýšena vždy o 1 000 Kč za každé dva roky řízení přesahující dobu 10 let, čemuž odpovídá právě částka 17 000 Kč. Délka řízení je extrémní, což je důvodem pro zvýšení základní sazby, ale z důvodu složitosti daného řízení nelze dospět k závěru by byla několikanásobně delší, než by bylo možno u takto složitěho případu očekávat. Soud proto zvolil střední rozmezí základní sazby za rok řízení ve shodě s žalovanou.
22. Posuzované řízení trvá vůči žalobci 13 let, a proto výše základní částky činí 204 000 Kč. Tuto orientační částku pak je nutno dále upravit, a to v důsledku demonstrativně vyčtených kritérií uvedených pod písmeny b) až e) § 31a odst. 3 OdpŠk, tj. s přihlédnutím k: b) složitosti řízení, c) jednání poškozeného, kterým přispěl k průtahům v řízení, a k tomu, zda využil dostupných prostředků způsobilých odstranit průtahy v řízení, d) postupu orgánů veřejné moci během řízení a e) významu předmětu řízení pro poškozeného.
23. **Řízení bylo složité.** Do složitosti je nutno zařadit počet stupňů zapojených do rozhodování (o minus 20 %). Podání opravných prostředků si vždy vyžádá časový prostor pro jejich vyřízení. V projednávané věci rozhodoval věcně soud prvního stupně, druhého stupně, soud Nejvyšší i Ústavní soud, což soud zohlednil snížením zadostiučinění. Při rozhodování Nejvyššího soudu a Ústavní soudu vzhledem k jejich specifickému postavení nelze ani vyžadovat, aby rozhodovaly ve lhůtách určených pro obecné soudy. Již samotné projednání věci na všech třech stupních soudní soustavy zdůvodňuje takové snížení. V daném případě se tak stalo opakovaně, když soud prvního stupně rozhodoval ve věci jedním částečným rozsudkem a třemi dalšími rozsudky, odvolací soud ve věci samé rozhodoval čtyřikrát a Nejvyšší soud dvakrát. Opakovanost rozhodování soud nezohledňoval, neboť byla v zásadě vyžádána nesprávnými rozhodnutími nižších stupňů. Výše uvedené snížení provedené ve shodě se snížením žalované má soud za dostatečné. Řízení bylo procesně složité (minus 10 %). Soud rozhodoval o více nárocích spojených do jedné žaloby. Žaloba nebyla způsobilá projednání, byla opakovaně doplňována a v průběhu řízení změněna. Žalobce opakovaně žádal o osvobození od soudních poplatků i ustanovení zástupce, bylo rozhodováno o

zproštění zástupce žalobce, vrácení soudních poplatků a záloze advokáta. Oba účastníci podávali těsně před jednáním často obsáhlá vyjádření, což činí přípravu jednání i jednání samotné více složitě. Tato situace nastala před jednáními 8. 8. 2011, 29. 11. 2011, 21. 3. 2013, 8. 8. 2019, 15. 10. 2019 a 10. 12. 2020. Řízení bylo složité skutkově (minus 5 %). Kromě četných listinných důkazů soud provedl výslech 12 svědků, soud zjišťoval podmínky vypracování lékařského posudku, podmínky na pracoviště i okolnosti převedení žalobce. Řízení bylo složité i právně (minus 5 %). Žalovaná správně upozornila, že Nejvyšší soud ve věci shledal po právní stránce zásadní význam na vyřešení právní otázky, jak má být určena nezpůsobilost zaměstnance dále konat dosavadní práci při výpovědi zaměstnance. Dle názoru soudu je nutné provést snížení zadostiučinění pro právní složitost, avšak v menším rozsahu, než tak učinila žalovaná, neboť výše uvedená právní otázka se neprojevila tak zásadně na celkové délce řízení (13 let). Na celkové délce řízení se totiž zásadněji projeví výše uvedené průtahy, nutnost projednání věci na více stupních a složitost procesní. Za počet stupňů zapojených do rozhodování, složitost procesní, skutkovou i právní soud snížil zadostiučinění o minus 40 % ve shodě s žalovanou [§ 31a odst. 3 písm. b) OdpŠk].

24. Žalobce se na délce řízení lehce negativně podílel. Pokud žalobce uvádí, že zaplatil soudní poplatek dříve, než rozhodl o jeho osvobození, lze k tomu uvést, že standardně se platí soudní poplatek s podáním návrhu, se kterým je soudní poplatek také splatný. Žalobce se snažil věc uspíšit žádostí ze dne 5. 9. 2017, aby Nejvyšší soud rozhodoval rychleji, avšak tato žádost na postupu Nejvyššího soudu nemohla ničeho změnit, neboť o dovolání bylo již rozhodnuto od 29. 8. 2017. Žalobce oproti tomu opakovaně žádal o odročení jednání (žádosti ze dne 23. 9. 2010, 27. 2. 2012, 20. 5. 2019 a 7. 5. 2020). S ohledem na opakovanost tohoto jednání, kdy každá žádost o odročení vyžaduje časový prostor k nařízení dalšího jednání, soud v tomto ohledu zadostiučinění upravil. I když žádostí o odročení bylo více, soud opětovně vzal v potaz celkovou délku řízení a snížil zadostiučinění pouze lehce. Opakované doplnění žaloby včetně vyžádání si delší lhůty pro její doplnění jsou dostatečně zohledněny v procesní složitosti řízení. Soud za chování žalobce zadostiučinění snížil o minus 5 % [§ 31a odst. 3 písm. c) OdpŠk].
25. **Postup orgánů veřejné moci** se projevil v závěru o nepřiměřenosti délky soudního řízení (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 11. 2. 2014, sp. zn. 30 Cdo 1240/2013). Dle názoru soudu se tak však nestalo dostatečně. Kromě bezdůvodné nečinnosti na počátku řízení, zdlouhavého vyřízení prvního dovolání, opakovaných drobnějších průtahů při předložení spisu a neúplného vyhlášení rozsudku, která byla rychle napravena, nelze přehlédnout poslední zrušení rozsudku pro nepřezkoumatelnost a nerespektování závazného právního názoru odvolacího soudu. Poslední pochybení by bylo samo o sobě zvýšit zadostiučinění, přidají-li se k tomu další pochybení i při vědomí, že díky těmto pochybením soud dospěl k závěru o nepřiměřenosti délky řízení a zvolil peněžité zadostiučinění, je nutné postup orgánů veřejné moci do výše zadostiučinění promítnout a to již výrazněji (plus 20 %). Dle soudu nelze jen porovnávat čas, který uplynul od jednotlivých úkonů, jak to činí žalobce, když časový prosto byl v zásadě vyplněn účelnými úkony. Soud proto shledal za průtahy pouze výše vytčené vady (viz odstavce 20 odůvodnění rozsudku). K námitce žalobce, že nařízení prvního jednání dne 9. 8. 2011 došlo se zpožděním lze částečně přisvědčit kvůli bezdůvodné nečinnosti v období od 1. 4. 2009 do 3. 3. 2010, jinak soud rozhodoval plynule (odstraňoval vady žaloby a reagoval na žádosti o osvobození, ustanovení zástupce, zproštění zástupce a žádosti o odročení). Pokud žalobce namítá, že odvolací soud rozhodl o odvolání do částečného rozsudku až dne 5. 12. 2012, přehlíží, že v době odvolacího řízení byl spis vrácen soudu prvního stupně k jednání, při kterém byli vyslýcháni svědci. U řízení Nejvyššího soudu s ohledem na jeho povahu nelze zpravidla označit za průtah dobu do jednoho roku od zahájení řízení před nimi (Simon, P. Odpovědnost za škodu při výkonu veřejné moci. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2019, 286 s.). Žalobci lze proto přisvědčit, že

rozhodování o prvním dovolání trvalo mnohem déle, a proto se jednalo o opožděné vyřízení dovolání. Námitka žalobce však neplatí u druhého dovolacího řízení. Dovolání žalovaného bylo sice podáno již dne 27. 7. 2016, však ve věci byly podána další dvě dovolání (další dovolání žalovaného i žalobce), žalobce byl vyzván k doložení plné moci pro dovolací řízení, rozhodovalo se o ustanovení zástupce pro dovolací řízení a osvobození od soudních poplatků, následovala vzájemná vyjádření a pořízení přepisu protokolů z jednání odvolacího soudu. Z těchto důvodů byla věc Nejvyššímu soudu předložena až 15. 2. 2017 a rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 29. 8. 2017 tak není možné považovat opožděné. Včasnost vyřízení ústavní stížnosti před Ústavním soudem není soud oprávněn vůbec přezkoumávat, nelze proto uvažovat průtahy před Ústavním soudem (NS 30Cdo 1260/2014). Žalobci lze přisvědčit, že vydání nepřezkoumatelného rozsudku nerespektující závazný právní názor zatížilo řízení průtahem. Soud z výše uvedených důvodů zadostiučinění za postup veřejné moci zvýšil o plus 20 % [31a odst. 3 písm. d) OdpŠk].

26. **Význam řízení pro žalobce** soud zhodnotil tak, že posuzované řízení patří typově mezi ta, kterým je přisuzován zvýšený význam pro účastníky (pracovní věc). Čekání na nárok na náhradu platu je obsažen v typové významnosti pracovněprávního sporu. Soud však má za zjištěné, že se jednalo o spor pro žalobce zásadního významu překračující i tento typově zvýšený význam, protože předmětem sporu byla vysoká částka. Předmět posuzovaného řízení tvoří nejen jistiny ve výši 690 000 Kč a ve výši 1 042 496 Kč ale též zákonný úrok z prodlení z těchto částek, který je s ohledem na délku sporu vysoký. Neplatná výpověď z pracovního poměru byla dána žalobci v poslední zaměstnání v kariéře žalobce, který je od 1. 11. 2008 v důchodu. Předmětem projednání posuzovaného řízení jsou i citlivé otázky zdravotního stavu žalobce, šikany a nerovného zacházení, jak se podává z průběhu řízení. Žalobce je ██████████ osobou zvláště zranitelnou i z pohledu vysokého věku, za kterou se v souladu ustálenou judikaturou považují osoby starší 75 let. I když výsledek sporu je zpravidla pro výši zadostiučinění nepodstatný, soud nepřehlédl ani to, že naposledy odvolací soud v posuzovaném řízení vyslovil, že nárok žalobce je co do základu dán a žalobce tak čeká na posouzení jeho vyčíslení. Soud zhodnotil význam řízení pro žalobce již jako zásadnější a zvýšil zadostiučinění o 20 %.
27. Základní zadostiučinění 204 000 Kč soud dle výše uvedených kritérií snížil o 40 % za vysokou složitost sporu, o 5 % za chování účastníků zadostiučinění snížil, zvýšil zadostiučinění o 20 % za vadný postup orgánů veřejné moci a zvýšil jej také o 20 % za výrazný význam řízení pro žalobce. **Po zhodnocení specifických okolností posuzovaného řízení a kritérií vyjádřených § 31a odst. 3 OdpŠk soud shledal přiměřené zadostiučinění ve výši 193 800 Kč.**
28. Žalobce vzal zadostiučinění co do částky 140 817 Kč zpět, a proto soud v tomto rozsahu dle § 96 odst. 2,3 o. s. ř. řízení zastavil, **jak je uvedeno ve výroku I. rozsudku.**
29. Žalobce předběžně uplatnil nároky dne 1. 3. 2021. Žalovaná se ocitla v prodlení podle § 15 odst. 2 OdpŠk po uplynutí lhůty 6 měsíců dne 2. 9. 2021. Žalovaná žalobci přiznala pouze částku 140 871 Kč, a proto zbývá uhradit žalobci částku 52 983 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení (§ 1970 zákona č. 89/2012 Sb. ve spojení s nařízením vlády č. 351/2013 Sb.). Zákonný úrok žalobci náleží ve výši 8,5 % ročně z přiznané částky od 2. 9. 2021 do zaplacení. Dále žalobci náleží zákonný úrok ve výši 8,5 % ročně z částky 140 817 Kč od 2. 9. 2021 do 4. 11. 2021, kdy bylo žalovanou částečně plněno. Soud proto žalobci částečně vyhověl, **jak je uvedeno ve výroku II. rozsudku.**
30. Zbývající zadostiučinění včetně příslušenství jako nedůvodné soud zamítl, **jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku.**

31. **O náhradě nákladů řízení** soud rozhodl dle § 142 odst. 1,3 o. s. ř., neboť žalobce byl ve sporu částečně úspěšný, avšak má právo na plnou náhradu nákladů řízení, neboť výše plnění závisela na úvaze soudu a žalovaná plnila částku 140 817 Kč již v prodlení.
32. Náklady žalobce tvoří soudní poplatky ve výši 2 000 Kč a náklady právního zastoupení.
33. Odměnu advokáta soud určil dle § 9 odst. 4 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“) při tarifní hodnotě sporu 50 000 Kč, neboť se jedná o spor o náhradu nemajetkové újmy (srov. usnesení Nejvyššího soudu ze dne 29. 1. 2014, sp. zn. 30 Cdo 3378/2013), čemuž odpovídá dle § 7 odst. 5 AT odměna ve výši 3 100 Kč za úkon pro žalobce při následujících úkonech: příprava a převzetí zastoupení, podání žaloby a částečné zpětvetí žaloby, to vše dle § 11 odst. 1 písm. a), d) AT. Advokátovi náleží paušální náhrada za tři úkony po 300 Kč dle § 13 odst. 4 AT. Za předběžné uplatnění žaloby či předžalobní upomínku náhrada nákladů nepřísluší (§ 31 odst. 4 OdpŠk, viz NS 30 Cdo 1728/2011). Advokát je plátcem 21 % DPH. Celkem náklady žalobce činí **14 342 Kč** {2 000 + [1,21 x (3 x 3 100 + 3 x 300)]}.
34. Jejich zaplacení uložil soud neúspěšné žalované zaplatit k rukám zástupce žalobce dle § 149 odst. 1 o. s. ř., **jak je uvedeno ve výroku IV. rozsudku.**
35. Delší lhůta plnění podle § 160 odst. 1 o. s. ř. odpovídá podmínkám čerpání prostředků ze státního rozpočtu, žalovaná o tuto lhůtu požádala a žalobce nijak nepoškozuje.

Poučení:

Proti rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů od jeho doručení k podepsanému soudu a rozhodoval by o něm Městský soud v Praze.

Nebude-li povinnost uložená tímto rozhodnutím splněna dobrovolně, mohou oprávnění podat návrh na výkon soudního rozhodnutí nebo exekuci.

Praha 21. prosince 2021

Mgr. Jan Lipert v.r.
soudce